

Ídnaðarstovan eigur fyrst og fremst at arbeiða fyri limir Ídnaðarfelagsins

— grundsjónarmiðini hjá okkum eru tey, at tann virkandi ídnaðurin í landinum skal leggja ynskinu um broytingar í ídnaðarmenningini fyri politikkararnar. Tí átti Ídnaðarstovan, sum er sett á stovn undir Ídnaðarfelagnum, at arbeiði við somu sjónarmiðum, sigur fyrrverandi formaðurin í Føroya Ídnaðarfelag, Ólavur Gregersen

Føroya Ídnaðarfelag hevði aðalfund 21. oktober. Fyri fundin boðaði sitandi nevnd, Ólavur Gregersen, Kjartan Mohr, Bernd Johansen, Odmar K. Olsen og Sámal Thorsteinsson, frá, at hon ikki tók við afturvali og vísti í hesum sambandi á eina samtykt, gjørd á nevndarfundi tann 22. september h.á.: »Vegna tess, at ikki ber til at draga eina línu saman við leiðsluni á Ídnaðarstovuni, og vit annars halda, at Ídnaðarstovan hevur stóran týdning fyri ídnaðarmøguleikarnar í framtíðini, velja vit at leggja nevndarstarvið frá okkum til aðalfundin hin 21. oktober 1977.«

Undir hetta skrivaðu allir nevndarlimirnir.

Ráðgevi hjá Ídnaðarfelagnum ella landsstýrinum?

SOSIALURIN vendi sær til formannin í fráfarnu nevndini, Ólav Gregersen, og spurdi hann, hvi tað ikki bar til »at draga eina línu saman við leiðsluni í Ídnaðarstovuni.«

— Fráfarnandi nevndin meinar, at teir, sum virka í Ídnaðinum í Føroyum eru best fýrir fyri at vísa politikkarunum á, hvørjar leiðir eru bestar fyri ídnaðin at ganga. Tað er fyrst og fremst fyri limir Ídnaðarfelagsins, at Ídnaðarstovan átti at arbeiði, sigur Ólavur Gregersen og leggur afturat, at leiðslan á Ídnaðarstovuni hinvegi meinar, at eftirskattur á bert rindar 15% av rættinum og landið 85%, so hevur Ídnaðarstovan stórra skyldur at arbeiða fyri landsstýrið. Tað er hetta, ósemjan er um.

Ivamálið hvør er undir hvørjum

Ídnaðarfelagið setti Ídnaðarstovuna á stovn í 1973 og varð hon sett

undir felagið.

Tí, sigur Ólavur Gregersen, skuldi tað verið soleiðis, at ídnaðarráðgevin var undir Føroya Ídnaðarfelag, men tað er nú vorðið

eitt ivamál, hvør er yvir og hvør undir.

Komu ikki longri
Og víðari sigur Ólavur Gregersen:

Letur seg ikki gera við bandi um hálsin

SOSIALURIN vendi sær eisini til leiðaran á Ídnaðarstovuni, Tormóð Dahl, og bað um eina viðmerking frá honum. Hann vísti á sínar »persónligu viðmerkingar« aftast í ársfrágreiðingini fyri figgjarárið 1976/77:

Flestu føroyingar vita, at táttar ikki í, so er heldur eingin fiskur á linuni, og at linan viðhvørt er fäst í botni og tí slitnar er heldur einki ókent fyrbrigdi. Linan verður tá drigin frá hinum endanum og knýtt saman aftur.

So er eisini í tí dagliga livinum: Tað finnst neyvan tvey menniskju í øllum heiminum, ið á øllum økjum draga eina línu. Gera tey álíkavæl tað, so vil eg pástanda, at so er annað kúgað av hinum.

Tað er eisini ein soguligur veruleiki, at uttan konflikt verður heldur eingin rættuligur framburður.

Framburðurin í Føroyum aftaná seint 1970 er hardgaga hevur verið óvuliga stórur — í hvarvið so er sæð frá einum ófriðri milli riellum sjálvi.

Er trúgvað, at sjónarmiðini hjá landsstýrismáðum og landsstýrismáðum og landsstýrismáðum samdir við mær í, at hesin framburður hevði ikki verið veruleiki, var tað ikki so at hesar báðar »rørslurnar« høvdu staðið so hart hvør móti

aðrari.

Hvussu vit uppfata tað umhvørvi vit liva í og hvat vit halda vil gagna tí mest, vil altíð vera ymiskar meiningar um — og eingin eigur heldur monopol upp á sannleikan.

Skilur ein hetta og hevur ein virðing fyri, at onnur menniskju kunnu hugsa og handla øðrvísi enn ein sjálvur, og dugur ein samstundis at siggja tað positiva í hesum, so er konfliktin bert av tí góða. Fyrst tá eingin av portunum á nakran hátt vil víkja frá egnu sjónarmiðum »stendur fast í botni« og tá fremur konfliktin berður ikki longur nakran framburð — tvørturmóti.

Eg skilji samtyktina hjá nevndini soleiðis, at eg meinar, at just hetta er tað stóran ídag millum nevndina og leiðsluna — meg — á Ídnaðarfelagnum.

— Tað meg siga tað beinleiðis: Soleiðis tulki eg ikki stóðuna.

Ein lykil til ósemju
Eftir minari meting er tað

— Soleiðis, sum stóðan er vorðin, hildu vit tað vera rættast, at royna eina heilt nýggja nevnd. Men orsøkin til, at øll nevndin nú knappliga fór frá, er meiri tann, at tveir av nevndarlimunum longu í fjør vildu sleppa frá. Men vit, sum sótu eftir, mæltu frá hesum, tí tað vóru ymisk grundsjónarmið, sum vit ætlaðu at fara igjøgnum og tí hildu vit, at tað var betri at hava hesa somu nevndina. Men, leggur hann afturat, hetta seinasta árið hava vit ásað, at vit ikki komu longri. Tí er rætt at royna eina nýggja nevnd.

Stór framstig

Føroya Ídnaðarfelag varð stovnað í 1956 og nú eru yvir 100 limir í felagnum, einstaklingar, vinnufeløg og kommunur. Ólavur Gregersen sigur, at tað eru hend sera stór framstig frá fyrst í trýssunum til í dag í sambandi við móguleikarnar til at fara undir ídnað í Føroyum. Her er m.a. talan um lánskipanir til íløgur og rakstur.

Fyrstvaldur í nýggju nevnd Ídnaðarfelagsins varð Olle í Lágabo, Vági. Hinir eru Einar Waag yngri, Klaksvík, Stig G. Rasmussen, Gøtu, Bjarni Joensen, Miðvági og fimti nevndarlimurin, Guttorm Djurhuus, Kaldbak, var varaformaður áður. Hin varaformaðurin Oddvald Sømark, Skálavík, varð afturvaldur og nýggjur varaformaður er Kjartan Nielsen, Vestmanna.

Fráfarna nevndin hevði sitið í 10 ár.

Umboðsnevndin varð afturvald og í staðin fyri Bjarna Joensen og Olla í Lágabo, vórðu valdir Niels M. Petersen, Sandavági og Emil í Puntabyrgi, Tvøroyri. Hinir í umboðsnevndini eru Sigbjørn Petersen, Vestmanna fyri Norðurstreymoy, Hans Hilmar Dam og Søren Sørensen, Tórshavn fyri Suðurstreymoy, Christian Johannesen, Sandi fyri Sandoy, Holgar Poulsen, Klaksvík fyri Norðuroyggiar, Olaf Olsen, Fuglafirði fyri Suðureysturoy og Jóhan P. Petersen, Norðskála fyri Norðureysturoy.

Umboðsnevndin verður vald annaðhvørt ár.

Tormóð Dahl

Ídnaðarstovan má og skal kunna arbeiða púra óheft, tá tað snýr seg um ávis projekt. Men við tí er sjálvandi ikki sagt, at ráðgevin ikki skal leita sær upplýsingar og kunneleika hjá royndum ídnaðarmonnum.

Sjálvur skal eg vera tann fyrsti at viðganga, at ógvuliga stríðið hevur gingið at eftirkoma sær mongu uppgávur, ið nevndin hevur álagt sær at fremja — eitt nú at skriva bókling um teir ymisku lánsstovnar, senda nevndini vikuvirilt yvir arbeiði, ið stovnan tekst við, vitjan á virkjum og onnur mál.

— Eg havi rætt og slætt verið noyddur at prioritera arbeiðsuppgávurnar, og so kenn ein altíð tjakast um, um prioriteringin hevur verið skeiv ella rætt. Hendan spurningin kann eg so í hvussu so er ikki taka støðu til. Undir pkt. 8 »Ráðgevarahjálpi« — Projektir havi eg greitt eitt sindur frá tí, ið stovnan hevur gjørt í fjarna ári. Tí stendur tað nú upp til aðalfundin og stovnan at avgera, um eg havi brúkt fólks á atþapning rætt. Sum kunnugt er tað fyrst og fremst »landið«, ið figgjar rakstur Ídnaðarstovunnar.

Framhald á síðu 6